

(Ku králi.)

Slavný králi! jsme zděšeni,
Co se s tou osobou děje.
Čím ji víc mučíme a trýzníme,
Tím je krásnější a milostnější,
A zdá se, jakoby olejem řečeným
balsámem
Po celém těle pomazána byla.

Král.

Přiveďte mi ji hned bez meškání,
Ať patřím na ni.
Bude-li chtíti k naší víře přis-
stoupiti,
Chci ji za manželku vzíti. ⁴⁾

Kat.

Rádi se zachováme,
Milostivý pane.

Král.

Doroto, Doroto, překrásné stvo-
ření!

Hleď se jen rozmysliti
A mne více nehněvati.
Mou chotí můžeš býti,
Ale Krista zapřítí,
Aneb smrt podstoupiti.
Vol si z toho, co chceš,
A to hned.

Dorota.

Králi! než bych Krista opustila,
Syna Boha nejvyššího,
Skrze krále pozemského,
To ne!

(zpívá)

Ach Bože! jak mnohá žalost
Přišla na mě nenadálou,
Mnoho ouzkostí, mnoho let,
A můj mladý věk
Brzy mně dokvet.
Ouzká cesta jest do nebe
Těm, kteří milují tebe.

Ach můj Ježíši s nebe,
Přijmi, přijmi mou korunu,
Jenž jest z nebeského trůnu.
Měj se dobře celé moře,
Měj se dobře všecko plémě,
Oheň, voda i povětří,
Ať na to sám Pánbůh patří.

Teofil.

Doroto, Doroto! kam pospícháš?
Co pak nevíš, že dnes stíta být máš?

Dorota.

Co pak nevíš, že jdu domů,
Že pospíchám k Otci svému,
Do zahrady, kde jsou kvítí,
A já že tam budu vítí.

Teofil.

Panno, nevěřím Tobě,
Dokud mi nepřineseš to ovoce,
Které roste v té zahrádce,
To sice února měsíce. ⁵⁾

Dorota.

Ach Bože, pošli anděla s nebe
Aby přines to ovoce,
Které roste v zahrádce,
A to sice února měsíce,
Abych slibem potvrdila Toufila. ⁶⁾

Král.

Rychle sem, katané, přistupte
A Dorotě hlavu setněte
A neprodlívejte. ⁷⁾

Kati.

Rádi se zachováme,
Milostivý pane!

Kat.

Ustupte, lidi, na stranu,
Ať vám nedám mečem ránu. ⁸⁾

⁴⁾ Feif. 85. 95. 100. 130. 144.

⁵⁾ Feif. 120. 133. 157.

⁶⁾ Feif. 133.

⁷⁾ Feif. 84. 95.

⁸⁾ Feif. 90. 145.